

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 30.

Sjette Sessions anden Samling.

17de Møde.

Lovoptagen den 27de Januar.

(Forts.)

Himestad: Jeg kan særdeles godt forstaae de Indvendinger, der ere gjorte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) imod det foreliggende Lovudkast. Det forekommer mig, at han, som stiller sig paa den videnskabelige Uddannelses og den derhenhørende Fagdannelses Standpunkt, har Ret, naar han mener, at der er en Modsigelse tilstede; thi jeg skjønner ikke rettere, end at der findes en saadan, naar man siger, at Eleverne skulle have Lov til i det 16de Aar f. Ex. at underkaste sig en Prøve som den her foreslaaede, og samtidigt dermed siger, at den Prøve, de have underkastet sig, skal give Afgang til højere Fagdannelse; jeg troer, at det i det Hele taget er en uheldig Bestemmelse, som indeholdes i § 4, ligesom det ogsaa er uheldigt, at man overhovedet har overladt saa lidt til Administrationen. Derimod kan jeg aldeles ikke forstaae, at de, her have talt, som have stillet sig paa den almindelige Dannelses Standpunkt, om jeg saa maa sige, navnlig den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts Aste Valgkreds (Grundtvig), har gjort nogensomhelst grundet Indvending mod dette Lovudkast. Han har paastaet, at det var et Tilløb iblinde, men han har efter min Mening været uheldig i at bevise det, og tilmed er det historisk urigtigt; thi, dersom den ærede Rigsdagsmand, saavel som de Andre, der have talt om denne Sag, havde kjendt lidt mere til Realundervisningens Historie her i Landet, saa havde de vidst, at det

Schema, som maa fremkomme i en Skole, hvis denne Lov bliver antagen, allerede har eksisteret i mange Aar i de største Realskoler, som have været her i Landet, og at det er et Schema, som man efter lang Undersøgelse og Prøvelse er kommen til, saaledes at, inden man begyndte at prøve denne Sag i den gamle Undersøttelsesdirection, siden Undervisningsministeriet, kunde Bestyrelsen af Realskolerne her i Kjøbenhavn træde frem og sige: See, det, som I intendere, det ere vi allerede komne til. Det havde de opnaaet ved Hjælp af den Frihed paa den ene Side og den Magt til at styre paa den anden Side, som en sliq Skole og dens Bestyrelse har. Man kan derfor paa ingen Maade kalde det et Tilløb iblinde, og, naar den ærede Rigsdagsmand spurgte, under hvilken Himmelegu det var modnet, da er det ikke, som man troede, modnet under det Ørstedste Ministerium, men derimod i Skolevæsenet her i Kjøbenhavn. Det Uheldige, der er i, at disse Bestemmelser, som netop ere saa meget disputable, ere komne frem i Lovform, det, mener jeg, har vilst sig ved Discussionen her, hvor en meget æret Rigsdagsmand har, som det forekommer mig, fremstillet forunderlige Sætninger og gjort forunderlige Forslag. Der er en anden æret Rigsdagsmand, der foreslog, at Disciplene skulde have Lov til at vælge, i hvilke Sprog de vilde examineres i skriftlig Udarbejdelse. Jeg vil dog spørge den ærede Rigsdagsmand, om man skulde kunne indrette en Skoles Undervisning saaledes i 3 Sprog, at den for nogle Discipline var beregnet paa, at de kunde underkaste sig en skriftlig Prøve, mens Andre ikke skulde underkaste sig en saadan. Den ærede Rigsdagsmand talte tillige om Forholdet mellem Alderen og Disciplinerne og be-